Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ratione. poterit dice sepe satis ee hui mi argumentione
face. Quo pepit. cui uiro seruiuit. Ita hoc putabit nulli
neq; approbanti neq; replicanti esse. Si nos ambigui
tate nominis uidem errare. Ita argumentatio nomine
uno res duas significat. ideo qd inuenimi aliqd in re probabile
aut necessariu argumentatio uocat. et inuenit ar
tificiosa expolitio. Qi g. proferent aliqd huiusmodi. qm
pepit. cui uiro seruiuit. inuenimi proferent ne expolitione.
Hos aii de expolitionis parib loqm. Hic g. ad hanc
re ratio illa pertinebit. Atq; hac distinctione alia q; que
uidebunt officie huic partitioni propulsabunt. siq aut
assumptione aliqn tolli posse putet aut propositione. Q
siqd hi probabile aut necem. quoqm moueat auditore
necee e. Qd si solu argumtu spectaret. ac nec q; pacto
tractaret. id qd eet excogitatu referret. nequaq tm mi
simos oratores et mediocres mi ee existimaret. ¶ Va
riare aii oratione magnope oportebit. Ita omib in
reb similitudo e sacietatis mat. Id fieri potit. si n simi
lit semp ingdiam in argumentatione. Na pmu omiu
gnib ipsis distingue suetu orie. hui est. ui iu in
ductione. ui ratiocinatione. Dein mipa argumentatione
n semp appositione incipe. Hec semp quinq; partib
iu. neq; ea de ratione partitiones expolire. Si ui ab
assumptione incipe hec. ui approbatione alitt. ui utraq;